

(המשך מעמוד 6)

לשכנע את צרפת (ואת העולם) כי מלחמת הצרפתים באלג'יריה דומה למלחמת העם העברי בארץ ישראל.

מנגנון

הפירצה והגנב

האזנה כבר התרגל לראות בו"ח השנתי של מבקר המדינה אוסף פיקאנטי של מעיי לות ושגיאות שבוצעו במשך 12 חודש על-ידי עובדי הממשלה למיניהם. לא כל המעיי לות. כמובן, אבל די כדי ליצור את הרושם שמבקר המדינה — עינו פקוחה.

בחוגים רחבים איבד דו"ח המבקר, מומן, את חשיבותו המעשית. הלשון היבשה בה הוא מנוסה, הסתרת שמות המועלים וטיעון פורמאלי מסובך אף העלו את ההאשמה, שמוסד הביקורת העליון של המדינה הפך להיות מוסד לטיטוש ולחיפוי. במידה שכלבה שמירה האורחני נעץ את שיניו בגנב, לא היה בכוחה של הנשיכה אלא לסרוט את הגנב סריטה קלה בלבד.

טענה אחרת היתה, כי דו"ח המבקר שקע יותר מדי בפרטים הסריחשיבות, וכי מרוב עצי העבירות, אי אפשר היה לראות את יער השחיתות.

מחוקק לתור. השבוע הניח מבקר ה" מדינה את הדו"ח שלו מספר 11 על שולחן הכנסת. כרגיל, הכילו 440 העמודים אוסף של מימצאי ביקורת על קניות במליוני לירות ללא מיכרזים, על ביובוז כסף ממשל-תי, על העלמת הכנסות מועדת הכספים, על אקרוואטיקה תקציבית במשרדי הממשלה. אולם שלא כרגיל, כלל הדו"ח גם פרק המנסה לרדת לשורת בעיית השחיתות — אולי מפני שהו"ח האחרון שיגיש מבקר המדינה, הד"ר זיגפריד מוזס (74), העומד לצאת לפנסיה.

בצאתו מן ההנחה כי הפירצה קוראת לגנב, כותב המבקר: "שמירה קפדנית אפילו על פרט קטן שבהוראות המינהליות רבה חשיבותה מבחינת מניעתם של מעילות ומעשי שחיתות." לשם הדגמה, הוא מצטט כתריסר מיקיימיעילה — בעיריית אילת, בבנק הדואר, במחלקה למלחת חוץ של האוצר, בעיריות שונות — אשר התאפשרו, כולם, בגלל אישמירה על נוהל תקין.

הרחיב המבקר: "פתח לשחיתות עלול להיווצר באותם תחומים, שבהם נזקק האזרח להיתר של רשות שלטונית, או שבהם הוא נתון למרותה כחייד... בהעדר הסדרים ה" עשויים להבטיח שהטיפול בבקשה לרשיון יושלם תוך זמן סביר ולפי סדר מסויים, נוטה האזרח בעל כורחו לחשוב, שעליו לרכוש את אהדתו של הפקיד המוסמך ולבקש טיפול מתוך לתור..."

סליחה, טעות

"אתה כבר כליכך ידוע ופופולארי מאד בין הערבים," אמר לא מזמן עסקן נצרתי לכתב הארץ, זאב שיף. גרמה לפופולאריות זו רשימה של שיף, שנשאה את הכותרת "לו הייתי ערבי" (העולם הזה 1229) ופירטה את דעותיו של אורי לובראני, יועץ ראש הממשלה לעניינים ערביים. גם בשטח המצטיין בציניות של העוסקים בו, היו דיעות אלה מדהימות. לובראני, שממילא לא היה אהוד על האז-

ינו האיש מס' 2 בגרמניה המערבית כיום. אולם גם אחרי הסרת ההגזמות, פרקו של גלובקה עגום מאוד.

כפקיד משרד הפנים, היה גלובקה בורג קטן אך חשוב במכונת ההשמדה. מעסיקו היה מנהל משרד הפנים שטוקרט, האיש שיום את עיקור כל הגברים והנשים היהר דים למחצה בגרמניה. גלובקה עצמו כתב את הפירוש הרשמי לחוקינירנברג, שסללו את הדרך החוקית להשמדה. הוא ניסח את החוק, שהוסיף את השם "ישראל" לכל גבר יהודי, ואת השם "שרה" לאשה יהודיה בגרמניה. הוא השתתף בישיבות רבות שדנו בשלבים השונים של נישול היהודים וגירור שם להשמדה.

כיום ממלא גלובקה את תפקידו של טדי קולק — מנהל משרד ראש הממשלה. למעשה הוא מהרה שמעון פרס גרמני — איש אמנו העיקרי של הקאנצלר הזקן.

"לא ילך". אזרחי ישראל, הסובלים משכונותיו האישיים של "הזקן" שלהם, יכולים להבין כי גם ל"זקן" הגרמני יש קאפריזות, שכתוצאה מהן הוא עושה דברים שלא ייעשו ומגן על האיש המקורב לו. אך העובדה כי האווירה הציבורית בגרמניה בכלל מאפשרת להחזיק איש כזה בתפקיד כזה אפילו ליום אחד, מוכיחה כי העם הגרמני עודנו רחוק מלהיות נורמאלי. השבוע נודע כי גלובקה נמצא בחופשה — ומשרדו טען כי אינו יודע היכן הוא. ואילו אדנאר נשאר תקיף בדעתו: גלובקה לא ילך.

יחסים מרחביים אלג'יריה שנייה

בין שאר נכסי צאן ברזל של המדיניות הישראלית, קיים עיקרון הברזל הבא: ש" ככל שערבי קרוב יותר למחנה המערבי, כן הוא טוב יותר לישראל. מול עבד אל-נאצר הרשע, הפולז לעבר ברית המועצות, עומד חוסיין הטוב (יחסית) ושאר עמיתיו. השבוע קיבלה הנחה זו מהלומה ממאיה. המנהיג הערבי הפרו-מערבי ביותר בעולם, נשיא תוניס חביב בורגיבה, יצא בהתקפה מוחצת על מדיניות ישראל.

מקום ההתקפה אמר אף הוא דרשני. בורגיבה נאם את נאומו בארצות הברית, מייד אחרי שורה של שיחות עם הנשיא ג'ון קנדי. קרוב להדאי כי חוגים מסויימים ב" משרד החוץ האמריקאי יעצו לו לנקוט בקו זה. הטעמים:

● דחיק מנהיג ערבי המשרת נאמנה את המערב, חייב להוכיח את נאמנותו לאידיאל הלאומי הערבי יותר מכל מנהיג ערבי אחר. בזאת מעוניינת, קודם כל, ארצות הברית.

● עם התקרב מלחמת אלג'יריה לסיומה, מתפנה תוניס הפרו-מערבית למלא תפקיד גם בענייני החלק המזרחי של המרחב. גם בזאת מעוניינת ארצות הברית, כדי ליצור מישקל נגדי לעבד אל-נאצר וקאסם. תנאי מוקדם: נקישת עמדה אנטי-ישראלית ברורה. **אצ"ל והפאשיסטים.** למרות סיבות אלה, היתה פנייתו של בורגיבה מכאיבה ביותר. כי בורגיבה הוא מנהיג המדינה ה" ערבית היחידה שלא נקטה עד כה בשום פעולה אנטי-ישראלית.

אילו היתה ממשלת ישראל נושאת איו בשורה שהיא אשר ערבי נאמן מסוגל לקבלה מבלי לבגוד בעמו, יכלה ישראל לנצל את הניגודים העמוקים המפצלים כיום את המר-חב, כגון הניגוד בין בורגיבה לבין עבד אל-נאצר, או בין אלג'יריה המשתחררת לבין ע"ם. אך בנקטה בקו אנטי-ערבי בלתי מתפשר, תוך אי-נכונות לכל פשרה שהיא בכעייית הפליטים, גורמת ממשלת ישראל לכך שכל הסיעות הערביות, ללא יוצאת מן הכלל, יפנו נגדה.

בורגיבה עצמו הבהיר בהצהרתו כי אינו שורף את הגשרים. אמר הוא: אם תראה ישראל נכונות למלא אחרי החלטות או"ם (קרי: בשאלת הפליטים) יש מקום להסדר בינה לבין מדינות ערב.

אחרת, ניבא בורגיבה, סופה של בעייית ישראל להפוך לבעייית אלג'יריה שנייה. גם בטענה זו אשמה ממשלת ישראל לא מעט: במשך שבע שנים עשתה את הכל דחיק כדי

* השבוע חזרו עתונים צרפתיים רציניים וביניהם לאכספרס, על הידיעה שפורסמה לראשונה בעלוני פאשיסטיים, כאילו מאמ" נים אנטי-אצ"ל משוחזרים (שהוזכרו בשמס) את המחתרת הפאשיסטית החדשה של הצר- פתים באלג'יריה.

בחג הביכורים בירה מאלט שותים

משקה שעורים מזין, על טהרת הסוכר מרווה ומרענן

טיולים מאורגנים

במחירים עממיים

ב-4 עד 8 תשלומים נוחים

ליוון	לקפריסין
3.8 20.7 6.7	26.7 12.7 28.6
21.9 14.9 31.8 17.8	6.9 23.8 9.8
14 יום כולל הכל	13 יום כולל הכל
357 ל"י	313 ל"י

לאירופה המרכזית

22 יום, במכוניות משובחות ומלוני הדר

לאיטליה

3 טיולים של 20 יום טיול לימוד בפלורנס

מספר המקומות מוגבל — כל הקודם זוכה

פרטים והרשמה

אחים אברהמוף

סוכנות לתיירות ונסיעות

תל-אביב, אחוזת בית 3, טל. 65218, 65217

מבקר מוזס מלים כן, תיקון לא